

73007 - Sevgililer Günü'nü kutlamanın hükmü

Soru

Sevgililer Günü'nü kutlamanın hükmü nedir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Birincisi:

Sevgililer Günü, câhilî eski Roma bayramıdır. Romalılar hristiyan oluncaya kadar bu günü kutlamaya devam etmişlerdir. Sevgililer Günü, milattan sonra 14 Şubat 270 yılında hakkında idam kararı verilen Saint Valentine (Aziz Valentin)[1] adıyla bilinen papaz ile bağlantılıdır. Kâfirler bu günü hâlâ kutlamaya ve bu günde her türlü fuhuş ve çirkinlikleri yaymaya devam etmektedirler.

İkincisi:

Müslümanın, kâfirlerin bayramlarından bir şeyi kutlaması asla câiz değildir. Çünkü bayram, onda, nassa (Kur'an ve sünnete) bağlı kalınması gereken şeriat kabilindendir.

Şeyhu'l-İslâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Bayramlar, şeriat ve yol kabilindendir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

...لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...

[سورة المائدة من الآية: 48]

"Sizden her biriniz (her ümmet) için bir şeriat ve apaçık bir yol koyduk." (Mâide Sûresi: 48)

...لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ...

سورة الحج من الآية: ٦٧

"(Geçmişte) her ümmete, ona göre hareket ederek yerine getirmeleri gereken şariat (ve ibadetler) koyduk." (Hac Sûresi: 67).

Örneğin kible, namaz ve oruç gibi...

Bu sebeple onların bayramlarına iştirak etmekle onların izlemiş oldukları diğer yollara iştirak etmek arasında hiçbir fark yoktur. Çünkü bayramın hepsini kabul etmek, onların küfrünü kabul etmek demektir. Onların bayramlarından bir kısmını kabul etmek, onların küfürlerinden bir kısmını kabul etmek demektir. Hatta bayramlar, şariatleri (dînleri) birbirinden ayıran en belirgin bir özelliklerinden ve en açık sembollerinden birisidir. Bayramı kabul etmek, küfrün en belirgin özelliğini ve onun en açık sembolünü kabul etmek demektir. Bunu kabul etmenin küfürle son bulan bir davranış olduğunda da şüphe yoktur.

Kâfirlerin bayramlara iştirak etmenin en hafif derecesi, ma'siyettir (günahtır).

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu özelliğe işâret ederek şöyle buyurmuştur:

إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا، وَهَذَا عِيدُنَا. رواه البخاري ومسلم

"Şüphesiz her toplumun bir bayramı vardır. Bu (gün de) bizim bayramımızdır." (Buhârî ve Müslim).

Kâfirlerin bayramlarına iştirak etmek, onların alâmetlerinden olan Zünnâr[2] ve benzeri bir giysiyi giymekten daha çirkin ve iğrençtir. Çünkü bu alâmet (zünnâr), dînden olmayıp beşer tarafından uydurulan şeydir. Bu alâmetin hedef ve amacı; müslümanı kâfirden ayırt etmektir. Bu bayram ve onunla ilgili olan şeylere gelince, bunlar, mensupları lânetlenmiş dîndendir. Dolayısıyla bu bayramı kabul edip kutlamak, Allah Teâlâ'nın gazabına sebep olan şeyleri kabul etmek demektir."

(İktidâu's-Sırâtî'l-Mustakîm; c: 1, s: 207)

Yine, Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"Müslümanların, yemek, giysi, yıkanma, ateş yakma ve bir yaşam geleneğini veya ibâdeti ortadan kaldırmak gibi, bayramlarına âit olan bir şeyde, kâfirlere benzemeleri helâl değildir.

Yine, yemek ziyâfeti vermek, hediyeleşmek, bu konularda (maddî açıdan) yardımcı olması (kalkınması) için kâfirden alış-veriş yapmak ve çocukların bu bayramlarda oynamalarına ve zînetlerini göstermelerine imkân tanımak da helâl değildir.

Kısaca söylemek gerekirse; kâfirlerin, bayramlarını, kendi sembollerinden olan bir şeyle tahsis etme hakları yoktur. Aksine onların, müslümanların yanında kutlayacakları bayram günleri, diğer normal günler gibi olmalıdır. Müslümanlar da kâfirleri kendilerine âit hasletlerden herhangi bir şeyle tahsis etmemeleri gerekir." (Mecmû'u'l-Fetâvâ; c: 25, s: 329)

Hâfız Zehebî -Allah ona rahmet etsin- de bu konuda şöyle demiştir:

"Hristiyanların bir bayramı, yahudîlerin bir bayramı var olduğuna ve bu bayram da onlara âit olduğuna göre, müslüman, onlara iştirak edemez. Aynı şekilde onların yollarına (şeriatlerine) ve kiblelerine de iştirak edemez." (Hikmet Dergisi'nin yayınlarından 'Teşebbuhu'l-Hasîs bi Ehli'l-Hamîs'; c:4, s:193)

Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye'nin -Allah ona rahmet etsin- işâret ettiği hadisi, Buhârî ve Müslim rivâyet etmiştir.

Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ مِنْ جَوَارِي الْأَنْصَارِ تُغْنِيَانِ بِمَا تَقَاوَلَتِ الْأَنْصَارُ يَوْمَ بُعَاثَ. قَالَتْ: وَلَيْسَتْا بِمُغْنِيَتَيْنِ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَمَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ وَذَلِكَ فِي يَوْمِ عِيدٍ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا بَكْرٍ! إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا وَهَذَا عِيدُنَا. [رواه البخاري ومسلم]

"(Bir gün babam)Ebu Bekir -Allah ondan râzı olsun- yanıma girdi. Ensardan iki kız, yanımda Buâs gününde (savaşında)Ensar'ın söylediği mersiyelerden söylüyorlardı.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- dedi ki:

- Fakat bu iki kız, şarkıcı değillerdi.

(Babam) Ebu Bekir -Allah ona rahmet etsin- onları görünce:

- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in evinde şeytan çalgısını mı çalılıyorsunuz? diye çıkıştı. O gün, bayram günüydü.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

- Ey Ebu Bekir! Her kavmin (topluluğun) bir bayramı vardır. Bu da (bu gün de) bizim bayramımızdır." (Buhârî, hadis no: 952. Müslim, hadis no: 892)

Enes b. Mâlik'ten -Allah ona rahmet etsin- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا ، فَقَالَ : مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟ قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا : يَوْمَ الْأَضْحَى ، وَيَوْمَ الْفِطْرِ. [رواه أبو داود وصححه الألباني في صحيح أبي داود]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Medine'ye geldiğinde, Medine halkının eğlenip oynadıkları iki günleri vardı.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Bu iki gün nedir? Diye sordu.

Onlar (sahâbe):

-Biz, câhiliye döneminden beri bu iki günde oynuyoruz, dediler.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Şüphesiz Allah o iki günü, sizin için daha hayırlısıyla değiştirdi. Kurban bayramı ve Ramazan bayramıdır." (Ebu Davud; hadis no: 1134. Elbânî, Sahih-i Ebî Davud'da hadisin sahih olduğunu belirtmiştir.)

Bu iki hadis, bayramın, her milleti birbirinden ayıran en belirgin özelliklerinden birisi olduğuna ve câhilî toplumlar ile müşriklerin bayramlarını kutlamanın câiz olmadığına delâlet etmiştir.

Nitekim ilim ehli (âlimler) de Sevgililer Günü'nü kutlamanın haram olduğu konusunda fetvâ vermişlerdir.

1. Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymîn'e -Allah ona rahmet etsin- şöyle sorulmuştur:

"Son zamanlarda kız öğrenciler arasında -Hristiyanların bayramlarından olan- Sevgililer Günü'nün (Valentine Day) kutlanması yaygınlaşmaya başladı. Bu günde giyilen elbise ve ayakkabıların hepsi, kırmızı renkte olmakta ve kız öğrenciler birbirlerine kırmızı çiçekler (güller) vermektedirler.

Siz değerli hocamızdan bu gibi bayramları kutlamanın hükmünü açıklamanızı ricâ ediyoruz.

Yine, bu gibi işlerde müslümanlara neyi tavsiye edersiniz?

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymîn -Allah ona rahmet etsin- bu soruya şöyle cevap vermiştir:

"Şu sebeplerden dolayı Sevgililer Günü'nü kutlamak, câiz değildir:

Birincisi:

Sevgililer Günü (Valentine Day), İslâm şariatında temeli (kaynağı) olmayan bid'at bir bayramdır.

İkincisi:

Sevgililer Günü, aşka, sevgiye, tutkuya ve şehvete çağırmaktadır.

Üçüncüsü:

Sevgililer Günü, kalbi, bu gibi boş ve faydasız işlerle meşgul etmeye ve Selef-i Sâlih'in (ümmetin ilk müslümanlarının) -Allah onlardan râzı olsun- izlemiş oldukları yola aykırı hareket etmeye çağırmaktadır.

Bu sebeple, Sevgililer Günü'nde, bayramın şîârından olan yiyecek ve içecek hazırlamak, bu güne özel elbise giymek veya bu günde karşılıklı hediye alıp-vermek gibi davranışların vuku bulması, helâl değildir.

Müslümanın, dîni ile gurur duyması ve karga gibi öten her insana dalkavukluk ve uşaklık yapmaması gerekir.

Allah Teâlâ'dan, müslümanları, görünen (âşikâr) ve görünmeyen (gizli) her türlü fitnelerden korumasını, yardım ve tevfiği ile bize yardım etmesini dilerim." (Mecmû'u Fetâvâ İbn-i Useymîn; c: 16, s: 199)

2. İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi'ne şöyle sorulmuştur:

"Bazı insanlar, her yıl, 14 Şubat gününü Sevgililer Günü (Valentine Day) olarak kutlamaktadırlar. Bu insanlar, birbirlerine kırmızı güller hediye etmekte, kırmızı giysiler giymekte ve bu gün dolayısıyla birbirlerini tebrik etmektedirler. Bazı pastaneler bu gün dolayısıyla kırmızı renkte pasta ve şekerlemeler imal etmekte ve bunların üzerine de kalp resimleri yapmaktadırlar. Bazı işyerleri de bu gün için imal edilen mallarını (satmak için) ilanlar vermektedirler.

Buna göre şu konulardaki görüşünüz nedir?

Birincisi:

Bu günü (Sevgililer Günü'nü) kutlamanın hükmü nedir?

İkincisi:

Sevgililer Günü'nde bu işyerlerinden alış-veriş yapmanın hükmü nedir?

Üçüncüsü:

Sevgililer Günü'nü kutlamadıkları halde, bu gün için imal edilen hediyelik eşyalar satan işyeri sahiplerinin hükmü nedir?

Allah Teâlâ mükâfatınızı en güzel bir şekilde versin.

İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi, fetvâ vermek için araştırmalarını yaptıktan sonra bu sorulara şöyle cevap vermiştir:

Kitap ve Sünnet'ten gelen açık deliller, -İslâm ümmetinin ilk âlimleri bunun üzerinde ittifak etmişlerdir- İslâm'da bayramların iki tane olduğuna, bunların da Ramazan bayramı ile Kurban bayramı olduğuna delâlet etmiştir. Bu bayramların dışında, ister herhangi bir şahıs ile ilgili olsun, ister bir cemaat (topluluk) ile ilgili olsun, ister bir olay ile ilgili olsun veya isterse herhangi bir anlam ifâde eden bir bayram olsun, bütün bunlar, dînde sonradan çıkarılan bayramlardır. Müslümanın bu bayramları kutlaması, kabul etmesi, bu bayramlarla sevinç duyması, bu bayramların kutlanmasına herhangi bir yolla yardımcı olması, asla câiz değildir. Çünkü bu davranış, Allah Teâlâ'nın çizdiği sınırları aşmaktır. Kim de Allah Teâlâ'nın çizdiği sınırları aşarsa, nefesine zulmetmiş olur. Eğer kâfirlerin bayramlarından olması sebebiyle sonradan çıkarılan bir bayrama iştirak ederse (katılırsa), günah üstüne günah kazanmış olur. Çünkü bu davranışta onlara benzeme, onlara sevgi ve dostluk besleme söz konusudur. Oysa Allah Teâlâ, azîz kitabı Kur'an-ı Kerîm'de mü'minleri, kâfirlere benzemekten, onlara sevgi ve dostluk beslemekten şiddetle yasaklamıştır.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den de sâbit olduğuna göre o şöyle buyurmuştur:

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ. [رواه أبو داود وأحمد]

"Her kim, bir topluluğa (kavme)benzerse (onların giyindiği gibi giyinirse, gittiği yolda giderse ve onların işlediği fiilleri işlerse, günah ve sevap bakımından) o da onlardandır." (Ebu Davud ve Ahmed)

Sevgililer Günü, yukarıda zikredilen cinstendir. Çünkü bu bayram, putperest hristiyanlığın bayramlarından birisidir. Bu sebeple Allah Teâlâ'ya ve âhiret gününe îmân eden bir müslümanın, Sevgililer Günü'nü kutlaması veya onu kabul etmesi veyahut da bu gün dolayısıyla birisini tebrik etmesi kendisine helâl olmaz. Aksine müslümanın, Allah Teâlâ ve Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emirlerine icâbet ederek bu günü kutlamayı bırakması, Allah Teâlâ'nın gazabını ve cehennem azabını gerektiren sebeplerden uzak durması gerekir.

Aynı şekilde müslümanın, bu gün için yiyecek ve içecek hazırlaması, alış-veriş yapması, bir şey üretmesi, hediye vermesi, mesaj veya mektup yollaması veyahut da ilan vermesi gibi şeylerle bu veya buna benzer, dînen haram kılınmış olan bayramların kutlanmasına yardımcı olması haramdır.

Çünkü bütün bunlar, günah, düşmanlık, Allah -azze ve celle- ve Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e isyanüzerinde yardımlaşmak ve işbirliği yapmak demektir. Oysa Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ...

[سورة المائدة من الآية: ٢]

"(Ey mü'minler! Aranızda) iyilik ve takva üzerinde yardımlaşın. (İçerisinde) günah ve (Allah'ın sınırlarını aşmak olan) düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'(ın emrine aykırı davranmak)tan sakının. Zirâ Allah'ın azabı çetindir." (Mâide Sûresi: 2.)

Müslümanın, her durum ve şartlarda, özellikle de fitne ve fesadın çok olduğu zamanlarda, Allah Teâlâ'nın Kitabı'na ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine sıkı sıkıya bağlanması gerekir.

Yine, müslümanın, kendilerine gazap olunan Yahudilerin, sapıklığa uğramış hristiyanların, Allah Teâlâ'nın azamet ve gücünden korkmayan ve İslâm ile iftihar etmeyen fâsıkların sapıklıklarına düşmemek için zeki ve dikkatli olması gerekir.

Yine, müslümanın, hidâyet talep etmesi ve bu hidâyet üzerinde sâbit kılması için Allah Teâlâ'ya sığınması gerekir. Zirâ Allah Teâlâ'dan başka hidâyete erdirecek ve O'ndan başka hidâyet üzerinde sâbit kılacak hiç kimse yoktur.

Başarı, Allah Teâlâ'dandır.

Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed'e, âile halkına ve ashâbına salât ve selâm eylesin."(İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi, fetvâ no: 21203, tarih: 23.11.1420 h.)

3. Değerli âlim Abdullah b. Abdurrahman el-Cibrîn'e şöyle sorulmuştur:

"Genç erkeklerle kızlar arasında Sevgililer Günü (Valentine Day) olarak adlandırılan günü kutlama geleneği yaygınlaşmaya başladı. Valentine, Hristiyanların tazim duydukları rahibin (azizin) adıdır. Her yıl 14 Şubat günü bu günü kutlamakta, bu günde birbirlerine hediyeler ve kırmızı güller

vermekte ve kırmızı renkli elbiseler giymektedirler.

Sevgililer Günü'nü kutlamanın, bu günde karşılıklı hediyeler vermenin ve bu günü bir bayram olarak görmenin hükmü nedir?"

Değerli âlim Abdullah b. Abdurrahman el-Cibrîn'e bu soruya şöyle cevap vermiştir:

Birincisi:

Bu gibi sonradan çıkarılan bayramları kutlamak, câiz değildir.Çünkü bu bayram, İslâm şariatında aslı olmayan ve sonradan çıkarılan bir bid'attır.Bu sebeple bu bayram, Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunan hadisin hükmüne girer. Bu hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ [متفق عليه]

"Her kim,bu işimizde (dînimizde) onda olmayan bir şeyi ona ihdâs eder (açık veya gizli Kur'an ve sünnette aslı olmayan bir şey getirir)se, o ihdâs ettiği şey, kendisine reddolunmuştur (bâtıldır)."
(Buhârî ve Müslim)

İkincisi:

Bu bayramda kâfirlere benzeme, yüceltmiş oldukları şeyleri yüceltme konusunda onları taklit etme, onların bayramlarına ve törenlerine saygı gösterme ve onların dînlerinden olan şeylerde onlara benzeme sözkonusudur. Oysa Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ. [رواه أبو داود وأحمد]

"Her kim, bir topluluğa (kavme)benzerse (onların giyindiği gibi giyinirse, gittiği yolda giderse ve onların işlediği fiilleri işlerse, günah ve sevap bakımından) o da onlardandır." (Ebu Dâvud ve Ahmed)

Üçüncüsü:

Oyun, eğlence, türkû-şarkı, (ud ve ney gibi müzik âletlerine) üfleme, nimete nankörlük, kadınların açılıp saçılması, erkeklerin kadınlarla biraraya gelip birbirlerine karışması veya kadınların, mahremleri olmayan erkeklerin önüne çıkması gibi, dînen haram sayılan birtakım kötü sonuçlara ve sakıncalı durumlara yol açmakta veya bu durum, zinâyâ veya zinânın başlangıcı olan şeylere vesile olmaktadır. Bunun teselli ve eğlence olduğunu gerekçe göstermek, onu helâl kılmaz. Bazı kimselerin, bu kutlamada haram ve helâlê dikkat ettiklerini iddiâ etmelerine gelince, bu iddiâ doğru değildir. Bu sebeple kendisine nasihat eden kimsenin günahlardan ve gübahlara vesile olan şeylerden uzak durması gerekir."

Değerli âlim Abdullah b. Abdurrahman el-Cibrîn'e yine şöyle demiştir:

"Buna göre, işyeri sahibinin, alıcının (Sevgililer Günü gibi) bayramları kutladığını bilir veya anlarsa, bu hediye ve gülleri ona satması veya ona hediye etmesi ve bu hediye ve güllerle bu günlere saygı duyması ve onları yüceltmesi, câiz değildir. Yoksa satıcı da bu bid'atı işleyenin günahına ortak olur.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

[1] Her yıl 14 Şubat günü, birçok ülkede Sevgililer Günü olarak kutlanır. Kökeni, Roma Katolik Kilisesi'nin inanişına dayanan bu gün, Valentine isimindeki bir din adamının adına ilan edilen bir bayram günü olarak ortaya çıkmıştır. Bu sebeple bazı toplumlarda "Aziz Valentin Günü" (İngilizce: St. Valentine's Day) olarak bilinir. Valentine kelimesi, Batı medeniyetlerinde hoşlanılan kişi veya sevgili anlamlarında da kullanılır. Valentine adlı Azizin -Rahibin- yaşadığı aşka sevgilisinin karşılık vermemesi üzerine intihar etmiş ve kalbinin sevgilisine gönderilmesini vasiyet etmiştir. Bu olay üzerine bu aşk hristiyanlıkta bayram olarak kutlanmıştır. Noel Bayramı gibi tüm dünyaya yayılmıştır. Aziz Valentin Günü'nün romantik aşk ile bağlantısı, Orta Çağ'ın sonlarına doğru, o zamanki akımlardan kaynaklanmış ve bu gün, zamanla dinsel özelliğini yitirmiştir. 1969 yılında dini takvimden de çıkarılarak dini anlamda kutlanması sona ermiştir. (Kaynak: www.wikipedia.org)

[2] Zünnâr: Zimmet ehline has olan bir giysidir.